

Bemutatjuk

Minden településnek büszkesége, ha a közösségben vannak olyan egyének, akik - valamilyen módon kiemelkedve - jó hírét viszik falujuknak.

Pogányban ilyen Szabó Milán, aki 2006 óta a horvát kisebbségi önkormányzat elnöke, és 2000 óta a nevezetes Vizin Zenekar oszlopos tagja, aktív részese a közösségi életnek, és a horvát nemzetiség hagyományainak őrzője. Szinte minden kisebbségi rendezvényen, zenekarával népviseletbe öltözve, hangszerével szórakoztatja meg az ősi bosnyák dalokat és táncokat. Ez alkalommal Milánt szeretnénk bemutatni, és kérdeztük terveiről, sikereiről, kudarcairól és vágyairól.

- Mint látjuk pályafutásodban, korábban kezdted el a zenével foglalkozni, mint a politikával. Honnan ered az ihlet, mely évekkal ezelőtt hangszert vetetett a kezébe? Mit tudhatunk a zenei múltjáról, a kezdetekről és a tervezett jövőbeni elképzelésekről?

Zenei pályafutásom még a horvát iskolából indult, hiszen ott az általános iskola 2. osztályától a tanterv része a népzeneoktatás. Ezeken az órákon szerettem meg a zenét és a zenélést, és az akkori zenetanártól, Kovács Józseftől vett különórát és sok-sok gyakorlás után váltam tagjává az iskola zenekarának.

Gimnáziumi éveim során adódott a lehetőség, hogy a Tanac Táncegyüttes kísérőzenekarának vezetője, Vizin Antal Antuš utánpótlást keresett, így

egypáran az iskola zenekarából odakeveredtünk.

Ott rögtön be lettünk dobva a mélyvízbe. Azt hiszem, akkortól vagyok a népzene „rabja”.

- Mit jelent számodra a horvát kisebbségi önkormányzatban vállalt szereped? Mik az elért eredményeitek, és mik a terveitek?

Mindig is érdekelt a horvát nyelv, kultúra, a hagyományok megismerése és ápolása. Érettségi után gondolkodtam el azon, hogy esetleg a pogányi horvátság segítségére lehetnék. 2006-ban indultam a választásokon azzal a céllal, hogy képviselőként bekapcsolódjak a Horvát Önkormányzat munkájába. Eredmények közé sorolnám, hogy sikerült testvértelepülési kapcsolatot létesítenünk Grebašticával, sikeresen rendeztük meg 2010-ben, az EKF évében a „Bosnyák Lakodalmast”, valamint évről-évre megrendezzük a Horvát Napot.

Ezek mellett igyekszünk támogatni a falu horvát gyerekeit (buszbérlet, táboroztatás). Természetesen,

sok-sok mindent lehetne még felsorolni, és sok mindent lehetne még tenni a horvátság érdekében.

- Te mint a horvát nyelvet felsőfokon beszélő ember, miként ítéled meg a kisebbség jövőjét Pogányban vagy akár országosan?

Országos problémának érzem, hogy sajnos egyre kevesebben beszéljük a nyelvet.

Egyre fogynak azok a családok,

melyek otthon, egymás közt horvátul beszélnek.

Nagyon szép és jó dolog a gyönyörű népviseletek, táncok és dallamok megőrzése, de a nyelvtudás épp olyan fontos, ha nem fontosabb ezeknél.

Dragovác Márk

Cikkünket horvát nyelven a következő oldalon olvashatják!

A tartalomról:

Események a közelmúltból

Halfőző verseny eredményei

Önkormányzati dolgozók búcsúztatása

A hulladékról - sokadszor

Egy kutya emlékére

Predstavljam

Svako naselje može biti ponosno ako se u vlastitoj zajednici nalaze osobe koje se na neki način mogu istaknuti i tako širiti dobar glas svoga sela. U Poganu je ova osoba Milan Sabo.

Od 2006 je predsjednik Hrvatske samouprave u Poganu i od 2000 godine je član orkestra Vizin i aktivan član zajednice koja čuva tradicije Hrvata u mađarskoj. Sa orkestrom Vizin skoro na svakoj priredbi nastupaju i prikazuju ljepotu naših melodija i plesova.

Ovom prilikom želimo Vam predstaviti Milana. Pitali smo ga o planovima, uspjesima, neuspjesima i o željama...

- Kao što vidimo, prije si počeo svirat nego politizirati. Odakle ti je došlo nadahnuće da uzmeš tamburu u ruke? Pričaj nešto o sviranju, o počecima i o planovima...

Sa instrumentima i sa glazbom sam se upoznao još u osnovnoj školi gdje od drugog razreda je u nastavnom planu muzički odgoj. Na ovim satima sam zavolio glazbu i sviranje i uz pomoć Joške Kovača ondašnjeg nastavnika sam postao član školskog orkestra. Nakon osnovne škole smo čuli da Antuš Vizin traži mlade članove u svoj orkestar, koji je tada pratio Kulturno umjetničko društvo Tanac. Tamo smo bili bačeni u „duboku vodu“. Tada sam zavolio narodnu glazbu.

- Što znači za tebe rad u hrvatskoj samoupravi? Što su vam dostignuti rezultati? Što su vam planovi?

Uvijek me je zanimalo hrvatski jezik, kultura te upoznavanje i sačuvanje narodne baštine. Nakon mature sam počeo razmišljati o tome da kako bih se mogao uključiti u rad hrvatske samouprave. 2006 sam krenuo na izborima i od onda sam predsjednik Hrvatske samouprave u Poganu. Najveći nam je uspjeh da smo izgradili dobre veze sa Grebašticom.

2009 godine smo potpisali sporazum o bratimljenju Grebaštice i Pogana. 2010 godine smo uspješno organizirali Bošnjačku svadbu. Osim toga svake godine organiziramo Hrvatski dan i Hrvatsko veče prije Božića.

Naravno puno čega bih još mogao spomenuti i mnogo čega bih još mogli uraditi u interesu hrvatstva u Poganu.

- Ti koji dobro govoriš hrvatski, što misliš o budućnosti Hrvata u Poganu i u cijeloj Mađarskoj?

Po mom mišljenju to ne možemo razdvojiti. Globalni je problem da sve manje nas koristimo hrvatski jezik. Polako nestaju obitelji koji međusobno govore hrvatski. Vrlo je lijepa stvar sačuvati i prikazati lijepe nošnje, plesove i melodije, ali je isto toliko važno, ako ne važnije doboro poznavati i koristiti hrvatski jezik.

Mark Dragovac

Események a közelmúltból

Szent Iván napi tűzugrás

Bár idén június 23-ra hirdettük meg a Szent Iván napi tűzugrást és énekes estét, nem vettünk a népi hagyományok ellen. Hajdanában ugyanis már a 24-ét megelőző napokon is gyújtottak szent iváni termény-, termékenység-, egészség- és szerelemvarázsló tüzeket, ezt a hónapot „Szent Iván havának” is hívták.

Fotó: Röder Attila

A jókedvet és a nótázást a három kórus (a Menyecsek-kórus, a Német Vegyeskórus és a Bokréta Hagymányórzó Egyesület) biztosította, akik népdalaikból adtak ízelítőt, majd meggyújtottuk a tüzet, és tavalyi gyógynövénykoszorúkat égettünk egészségmegőrző szándékkal. Táncra penderültek a szereplők és a közönség tagjai is, egyre nagyobb lett a kör az égő máglya körül. Amikor a tűz lángjai lelohadtak, a bátrabbak tüzet ugrottak, hogy ebben az évben is egészségesek és szerelmesek lehessenek!

2. "Stifolder fesztivál és verseny" Pogányban

A „Stifolder” elnevezése a Mohács és Pécs környékére érkező németek csoportnevéből származik. Ők készítették (kezdetben paprika nélkül) azt a kolbászt, amelyet ma már három nemzet, a német (Stiffulder), a horvát (stifuder) és a magyar (stifolder) is magáénak vall. Ebben az évben már második alkalommal rendezték meg a „Pogányi Öregfiúk” a helyi stifolder versenyt. Az idei tizennégy induló közül első helyen végzett: Csibi Tibor, a második Szarka Sándor, a harmadik Ernst József lett.

A tavalyi győztes Szemmelróth Csaba volt. Az „Öregfiúk” terve között a verseny szélesebb körben való meghirdetése szerepel a 2014-es esztendőben.

Fejes Andrea

HIRDETÉS

Női, férfi és gyermekfodrász házhoz megy!

Zejda Viktória 0620/3 432-606

Első Pogányi Halfőző Verseny

Hatalmas érdeklődés, vidám hangulat jellemezte ezt az egésznapos családi-baráti programot, amelyet hagyományteremtő céllal szervezett a „Tavaszi” Horgászegyesület és az Önkormányzat.

A közös rendezvényre 15 csapat nevezett, hogy megtudjuk, kié a legfinomabb pogányi halászlé és ki viheti haza a győztesnek járó vándorserleget.

Korán reggel a halfőző helyszínek kisorsolásával vette kezdetét a versengés, majd a haltisztítás következett, aztán előkerültek a bográcsok, a saját titkos kellékek és alapanyagok. A hallének számtalan fajtáját főzték, rotyogtatták a csapatok: volt bajai, szegedi, tárkonyos, halpörköltre hasonlító. Az öttagú zsűri elnökének, Dunai Zoltán szalántai polgármesternek és a zsűritagoknak nem kis feladat volt végigkóstolni, bírálni és értékelni a felsorakoztatott étkeket.

A tiszta és nemes küzdelemben a következő döntés született: Első helyezett és a vándorserleg boldog őrzője Szarka Sándor és csapata, a második helyen Birkenstock Zoltán és csapata, a harmadik helyen Ernszt József és csapata végzett.

Szarka Sándor, a verseny első helyezettje. Fotó: Baracs Dénes

A meghívott vendégek részére a finom ebédet Kozarics János, Batári János és Bajzak Jánosné Klári főzték.

A jó zenéről Krausz József, a hideg sörről Kovács József, az általános jókedvről a Bokréta Hagyományörző Egyesület gondoskodott.

Úgy hiszem, szerencsések vagyunk mi, pogányiak, hiszen a sok kulturális rendezvény mellett számtalan gasztronómiai mustra részesei is lehetünk: aki kedvet érez és szeretné megmutatni, versenyeztetni saját készítésű borát, pálinkáját, lekvárját, stífolderét, ezen túl már a saját készítésű halászléjét is, megteheti. Ezen alkalmakkor ismeretségek születnek, könnyedebb a társalgás, és a következő találkozáskor már jó ismerősként üdvözölhetjük egymást.

Fejes Andrea

Elköszöntünk

Tisztelettel és szeretettel búcsúztunk el Hegedűsné Lenger Évától és Bélik Andrásné Gizitől, akik július elején a jól megérdemelt nyugdíjas napjaikat kezdték meg.

Éva mint igazgatási főmunkatárs és pénztáros 1996 óta, Gizi mint gazdálkodási főmunkatárs 2002 óta dolgozott Pogányban, a pogányiakért. A falu mindennapjainak, vérkeringésének részei voltak, a korábbi Jegyzőség, a mostani Hivatal meghatározó személyiségei. Nyugdíjazásuk óta kicsit üres a Hivatal, még mindig sokan keresik őket, nekünk is furcsa, hogy helyükön más ül már.

Gratulálunk ahhoz, hogy a nyugdíjas kort ép testi-lelki egészségben érték meg, kívánjuk, hogy hosszú, boldog, teljes életet éljenek! Visszavárjuk őket egy-egy látogatásra, amikor idejük engedi, és biztosan sokat csörgetjük telefonjaikat, ha valamilyen fontos dologban szükségünk van a véleményükre.

Szép napokat kívánunk, szeretettel!

A Hivatal dolgozói nevében: Fejes Andrea

Sokadszor!

Településünk lakossága és önkormányzatunk minden erejével azon van, hogy a falu tisztaságát megőrizze. Örömmel tapasztaltuk, hogy a napokban elszállították azt a törmelékupacot, mely meglehetősen régóta éktelenkedett a tó partján, és joggal bosszantotta sok lakótársunkat. Az önkormányzat megoldotta a kellemetlenséget okozó halom elszállítását valamennyiünk öröme, és ismételten kulturálttá tette a tó környezetét. Ha meg-

nézzük az északi oldalon elhelyezett hulladékgyűjtőt, akkor ismételten bosszúságra van okunk. A minap egy analfabéta odahelyezte az általa kommunális szemétnak tartott műanyag

kannák mintegy tucatját. Bár-
ran nevezem írástudatlannak az illetőt, mivel jól olvashatóan fel van írva, hogy mi helyezhető el a tárolóba. Jó lenne, ha valaki elmondaná neki, hogy a felirat mit jelent, és azt is, hogy a falu önkor-

mányszata a hulladék elszállítására nagy energiát és pénzt fordít. Ezek a költségek bennünket, lakókat terhelnek, ez a pénz a mi pénzünk, melyhez ő semmivel sem járul hozzá. Most, amikor a falu pénzügyileg borotvaélen táncol, kár olyasmire költeni, ami normális ember felfogása szerint elkerülhető lenne. Arról neki persze fogalma sem lehet, hogy mi az a veszélyes hulladék, hogy annak a tárolásának és elszállításának szigorú szabályai vannak. Ezen utóbbiak költségeiről már nem is akarok írni, mivel úgy vélem, hogy ismeretlen rosszakarónk tudatáig ez amúgy sem jutna el.

Dragovác Márk

A kutya

Aki kutyát tart, annak tisztában kell lennie azzal, hogy ez a kedves kis élőlény nemcsak örömet jelent, hanem feladatokat is. Aki nem tud kellő időt fordítani a gondozására, az inkább ne tartson kutyát.

Sajnos ismerek kutyákat, melyek sanyarú körülmények között vegetálnak, és olyan táplálékon, hogy szinte csodálatos, hogy még él-

nek. Ezek gazdái úgy gondolják, hogy nem kell olyan nagy hűhót csinálni egy kutyából, elél az így is. Lehetséges, hogy ezen sajnálnivaló állatok láttán alakult ki az a mondas, hogy „kutya élete van”.

A kutya egyike az állatvilág legmagasabb fokú intelligenciával rendelkező fajtáinak. Érzelemmel teli élőlény, amelynek épségéért, biztonságáért a gazda felelős.

Egy kutyától nem követelhetünk és nem várhatunk mást, mint amit a fajtájából és ősi természetéből magával hoz. Képességeit tovább fejleszthetjük, finomíthatjuk, de ősi ösztöneit meg nem változtathatjuk. Ősi ösztönei lépten-nyomon megnyilvánulnak. Ne haragudjunk rá, ha dögbe hempereg – ez egy ősi vadász szokása; ha a bejárat ajtót „lepecsételi” – ez az ő birodalmának jelölése.

Rendkívül finom szaglásával arra is képes, hogyha csak egyszer megszagol egy embert vagy kutyát, hosszú évek múltán is képes ismerősként fogadni.

Hallása az emberénél 16-szorosa erősebb. Sohasem téved a gazda lépteinek vagy autója hangjának felismerésében. A magas hangok viszont – harangozás, kiabálás stb. – bántják érzékeny fülét, ezekre vonítással reagál. Teljesen felesleges kiabálni vele, a suttogást is jól megérti, de nem az emberi szót, hanem a hangszínt és hangszíneket.

Érzékeny és fogékony természetével azonnal átveszi gazdája hangulatát, és minden változást is megérez. Az ideges kutyák mindig olyan környezetben élnek, ahol feszült, ideges a légkör.

Ha a család nagyhangú, a kutya is hangosabb lesz. A harapós kutyák a rossz nevelésnek és bánásmódnak következményei. Ha egy kölyökkutyát seprűvel megvernek, még felnőtt korában is fél és elfut, ha seprűt lát.

Kutyánkat jól megérthetjük mozdulatai és hangadása alapján, hangulatát leginkább farka mozgásával adja tudomásunkra. Ha farkát behúzza, fél. Ha megszidjuk, büntudatos fejjel jár-kel és aprókat ütöget a farkával, így kér bocsánatot. Ha izgatott vagy dühös, nagy csapásokkal, zászószerűen mozgatja farkát. Jellegzetes ugatást hallat, ha idegen közelít a házhoz. Panaszosan vonít, ha fájdalom éri, s örvendve, boldogan csahol, ha a gazdi hazatér. A nevelést dicséret és szidás következetes alkalmazásával tudjuk eredményesen végezni. A kutya mindig utolsó cselekedetére vonatkoztatja reagálásunkat. Pl. ha szaladgál, a gazdi magához hívja, de nem jön, majd végre odajön, s ekkor a gazdi nagyot rácsap. A kutya gondolkodása szerint ezt azért kapta, mert odajött. Meg kell tanulni kutyaszerűen gondolkodni. Ha mérgesek vagyunk is, ilyenkor dicsérjük, simogassuk meg: „jól van, okos”. Türelem és gyakorlás meghozza a várt eredményt.

Képünk illusztráció.

Fotó: Baracs Dénes

A neveletlen kutya kínos perceket okozhat gazdájának. A jól nevelt kutya tartása öröm és megnyugtató kikapcsolódást jelent, csak büszke lehet rá a gazdája.

Egy kiskutya emlékére.

Laki Edit

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Főszerkesztő Dragovác Márk, email: dragovacmark@gmail.com
Megjelenik 400 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.